

διχόνοια σήκωνε, γεννοῦσε ἱράματα φριχτά.

Τὸν πόλεμο ἔκανε: μάζεψε τοὺς πολεμιστές, πρόσταξε τοὺς πολεμιστές.

Γι' αὐτὸν εἰπώθηκε, πῶς στὸ λαὸν ἀπάνω πέταξε
τὸ περουζένιο φίδι, τῆς φωτιᾶς τὸν κρατητή.

Κι ὅταν γιορτάζεται ἡ γιορτὴ του,
θυσιάζονται αἰχμάλωτοι,
αἰχμάλωτοι λουσμένοι τελετουργικά θυσιάζονται.

61

Ἐδῶ πού μεγαλώνει τὸ νοπάλ, θά 'χουμε εἰρήνη, ἀνάπαυση, εὐτυχία. Ἐδῶ πολλοὶ θά γίνουμε καὶ γόητρο στὸ λαὸ τοῦ Μεξικοῦ καὶ ἄλλο θά δώσουμε. Ἀπ' τὴν πατρίδα τούτη τῇ δικῇ μας τῆς παλληκαριᾶς τῶν ὅπλων καὶ τὸ θάρρος μας θά μαθευτεῖ γιὰ τίς ἀτρομητές μας τίς καρδιές θ' ἀκούσει ὁ κόσμος, πού μ' αὐτές ὅλες θά κατακτήσουμε τοῦ κόσμου ὅλες τίς χῶρες, τὰ ἔθνη ὅλα, στὴν κυδέρνησή μας ὑποτάσσοντας καὶ τίς μακρύτερες ἀκόμη ἐπαρχίες καὶ πόλεις, ἀπὸ θάλασσα σὲ θάλασσα. Καὶ σ' ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς ἡμεῖς θά ἴμαστε κυδερνήτες, στὰ χωράφια καὶ στοὺς γιούς τους καὶ στίς κόρες τους. Ἐδῶ γὰρ μᾶς ὑπερετοῦν θ' ἀναγκαστοῦνε καὶ ὑποτέλεια γὰρ πληρώνουνε σὲ μᾶς, γιὰτὶ μὴ πόλιν ἔακουσθ' ἔδῳ θά ὑφωθεῖ, βασίλισσα σ' ὅλες τίς ἄλλες, κυδερνήτρα, ὅπου βασιλεῖς καὶ κύριοι θά γίνονται δεκτοὶ σ' αὐλήν, ὅπου ὅλοι θά συναθροιστοῦν καὶ πού σεβαστικά θά τὴν κοιτᾶνε, σὰν ὑπέρτατη αὐλή.

★

σ η μ ε ι ὡ σ ε ι ς

58. Καλεῖ νὰ φέρουνε στὸ βωμὸ τῆς θυσίας τοὺς αἰχμαλώτους πολεμιστές· ἄλλιῶς θά γίνονταν ὅσα λένε οἱ στ. 3—8. 59. Ἡ Ἰτσαπαπαλὸτλ ἦταν τερατικὸ ζῷο: φτερὰ πεταλούδας πού τέλειωναν σὲ πέτρινα μαχαίρια, νύχια τζάγκουα, πρόσωπο γυναικῆς· ἀστρική καὶ γεωργικὴ θεότητα.

ΑΡΧΙΛΟΧΟΣ

1

Εἰμὶ δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Ἐγυαλίσιο ἀνακτος
καὶ Μουσέων ἐρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.

2

ἐν δορὶ μὲν μοι μᾶζα μεμαγμένη. ἐν δορὶ δ' οἶνος
Ἰσμαρικὸς, πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

3

ἀσπίδι μὲν Σαῦων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνω
ἐντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.
αὐτὸν δ' ἐξεσάωσα. τί μοι μέλει ἀσπίς ἐκείνη;
ἐρρέτω· ἐξαῦτις κτήσομαι οὐ κακίω.

4

πολλὰ δ' εὐπλοκάμου πολιῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσι
θεσσάμενοι γλυκερὸν νόστον.

5

οὔτε τι γὰρ κλαίων ἰήσομαι οὔτε κάκιον
θήσω τερπωλὰς καὶ θαλίας ἐφέπων.

6

συκῇ πετραίῃ πολλὰς βόσκουσα κοριόνας
εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφίλῃ.

7

Ἀλκιθίῃ πλοκάμων ἱερὴν ἀνέθηκε καλύπτρην
Ἥρη, κουριδίῳ εὖτ' ἐκύρησε γάμων.

8

ὕψηλους Μεγάτιμον Ἀρισταφρόντά τε Νάξου
κίονας, ὧ μεγάλη γαῖ', ὑπένερθεν ἔχεις.

9

οὔ μοι τὰ Γύγειο τοῦ πολυχρύσου μέλει
οὐδ' εἶλέ πώ με ζῆλος οὐδ' ἀγαίομαι
θεῶν ἔργα, μεγάλης δ' οὐκ ἐρέω τυραννίδος·
ἀπόπροθεν γὰρ ἐστὶν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.

10

καὶ μ' οὔτ' ἰάμβων οὔτε τερπωλέων μέλει.

11

φυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.

12

ἔχουσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρπετο
ροδῆς τε καλὸν ἄνθος,

ἣ δὲ οἱ κόμη
ὦμους κατεσκίαζε καὶ μετὰφρενα.

13

ἔσφυρισμένας κόμας
καὶ στήθος, ὥς ἂν καὶ γέρων ἠράσσατο.

14

πρὸς τοῖχον ἐκλίνθησαν ἐν παλινσκήφ.

15

κύψαντες ὕβριν ἀθρόην ἀπέφλοσαν.

16

ἴστη κατ' ἠκὴν κύματός τε κἀνέμου.

17

Ἐρξίη, πῇ δηῦτ' ἀνολδος ἀθροΐζεται στρατός;

18

ἔλπομαι, πολλοὺς μὲν αὐτῶν Σείριος καταυανεῖ.

19

ἔα Πάρον καὶ σῦκα κεῖνα καὶ θαλάσσιον εἶον.

20

Γλαῦχ' ὄρα· θαυὲς γάρ ἤδη κύμασιν ταρασσεται
πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρα Γυρέων ὀρθὸν ἵσταται νέφος.
σῆμα χειμῶνος· κιχάνει δ' ἐξ ἀελπίτης φόδος.

21

ἑπτὰ γάρ νεκρῶν πεσόντων, οὓς ἐμάρψαμεν ποσίν,
χεῖλιλοι φονῆές εἰμεν.

22

νῦν δέ Λεωφίλος μὲν ἄρχει, Λεωφίλου δ' ἐπικρατεῖν,
Λεωφίλῳ δὲ πάντα κεῖται. Λεωφίλον δ' ἄκουε.

23

θυμέ, θυμ' ἀμηχάνοισι κήδεσιν κυκώμενε,
ἀνάδου, δυσμενῶν δ' ἀλέξει προσθαλῶν ἐναντίον
στέρνον. ἐν δοκοῖσιν ἐχθρῶν πλησίον κατασταθεῖς
ἀσφαλέως· καὶ μήτε νικῶν ἀμφάδην ἀγγάλεο
μηδὲ νικηθεὶς ἐν οἴκῳ καταπεσὼν ὀδύρεο.
ἀλλὰ χαρτοῖσιν τε χαῖρε καὶ κακοῖσιν ἀσχάλα
μὴ λίην· γίγνωσκε δ' οἷος ῥυσμός ἀνθρώπους ἔχει.

24

εἰ γὰρ ὥς ἔμοι γένοιτο χεῖρα Νεοδαύλης θιγαῖν.

25

καὶ πεσεῖν δρήστην ἐπ' ἄσκον καπὶ γαστρὶ γαστέρα
προσβαλεῖν μηρούς τε μηροῖς.

26

τέτιγα δ' εἴληφας πτεροῦ.

27

ὄρᾱς ἔν' ἐστὶ κείνος ὑψηλὸς πάγος,
τρηχὺς τε καὶ παλίγκοτος;
ἐν τῷ κάθεται, σὴν ἐλαφρίζων μάχην.

28

τῇ μὲν ὕδωρ ἐφόρει
δολοφρονέουσα χειρί, θήτέρῃ δὲ πῦρ.

Σωκρ. Α. Σκαρτσῆς